

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa K. W.

przeciwko Gminie R. oraz Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w P. i Sądowi Okręgowemu w P.

o ochronę dóbr osobistych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 stycznia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 października 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje adwokatowi M. W. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący

powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód K. W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] wydanego w dniu 27 października 2014 r. w sprawie przeciwko Gminie R. i Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w P. oraz Sądowi Rejonowemu w P. o ochronę dóbr osobistych.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżący wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, mianowicie: czy jednostka samorządu terytorialnego - gmina ponosi odpowiedzialność za przewodniczącą rady gminy, której zaniechanie doprowadziło do naruszenia dóbr osobistych skarżącego. W przekonaniu skarżącego doszło do naruszenia art. 417 k.c. w zw. z art. 23 k.c. Drugie zagadnienie prawne dotyczy kwestii, iż Sąd Apelacyjny nie rozpoznał wszystkich zarzutów apelacyjnych powoda, w szczególności zarzutu niewłaściwości sądu. Zdaniem skarżącego, powstaje wątpliwość, czy w wypadku wniesienia pozwu o naprawienie szkody wyrządzonej przez wydanie orzeczenia do sądu, który wydał to orzeczenie, nie stwarza przeszkody przewidzianej w art. 44 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października

2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Powód nie wykazał wskazanej we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie przedstawił argumentacji prawnej mogącej prowadzić do odmiennych ocen. Ograniczył się do przytoczenia okoliczności faktycznych i stanowiska Sądu. Poza tym trzeba podkreślić, że Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku szeroko wyjaśnił przesłanki, które przesądziły o uznaniu wytoczonego powództwa za bezzasadne i jego oddaleniu. Wskazał, że w sprawie nie wykazano, aby doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda przez któregokolwiek z pozwanych.

Drugie wskazane zagadnienie prawne nie jest zagadnieniem nowym i wymagającym wypowiedzi Sądu Najwyższego. Stanowisko Sądu Najwyższego, zostało jednoznacznie wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2014 r., sygn. III CZP 66/14. Fakt, iż skarżący nie zgadza się z powyższą uchwałą, nie może przesądzać o istotności zagadnienia prawnego i przyjęciu skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy nie obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego (art. 102 k.c.), biorąc pod uwagę zarówno sytuację materialną powoda, jak i dotychczasowe obciążenie powoda kosztami procesu przed sądami powszechnymi (por. też postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 października 2013 r., IV CZ 61/13, niepubl.; z dnia 19 września 2013 r., I CZ 183/12, niepubl.).

Sąd Najwyższy o kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzekł, jak w sentencji pkt 3, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 11 ust. 1 pkt 2, ust. 2, § 6 pkt 6, § 13 ust. 4 pkt 2, § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.; Dz. U. z 2015 r. poz. 616).

I.n